Εἰς τὸν ἀγῶνα διὰ τὴν Ἐλευθερίαν

ΑΙ ΠΑΤΡΑΙ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΝ

107) ἔτος 1827

Τὰ χωρία τῆς Ἀχαΐας ἐδικαιολογοῦντο ὅτι ἐξ ἀνάγκης ὑπετάγησαν εἰς τὸν Ἰμβραήμ. Ὁ Κολοκοτρώνης ὑπέβαλεν εἰς τὴν Βουλὴν καὶ ἄλλα ἔγγραφα καπεταναίων μεταμελημένων καὶ ἐνωθέντων μὲ τὰ ἐθνικὰ στρατεύματα. Τὸ ἱστορικὸν τῶν διαπραγματεύσεων μετὰ τῶν ὑποτεταγμένων εἰς τὸν Ἰμβραήμ.

Τὰ χωρία τὰ ὁποῖα ἐδήλωσαν ὑποταγὴν ἐδικαιολογοῦντο ὅτι προέβησαν εἰς τοῦτο διότι ἐπὶ μακρὸν χρόνον δὲν ἔβλεπον ἑλληνικὴν ἐνίσχυσιν καὶ εἶχον ἐγκαταλειφθῆ «μέσα εἰς τοῦ λύκου τὸ στόμα», ὑπὸ τὴν πίεσιν καὶ τὴν ἀπειλὴν τῶν ἐν Πάτραις στρατευμάτων. Τὴν κατάστασιν αὐτὴν ἀνέφερεν ὁ Θ. Κολοκοτρώνης εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Πολεμικῶν Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας τὴν 16 Ἰουνίου 1827 ἀπὸ Ζάχολην.

Εἰς ἄλλην ἀναφορὰν του πρὸς τὴν Βουλὴν ἀπὸ 24 Αὐγούστου ἀπέστειλεν ἐσωκλείστως καὶ ἄλλα παρόμοια ἔγγραφα:

«Μὲ τὴν ὑπ' ἀριθ 912 ἀναφορὰν μου ἔπεμψα πρὸς τὴν Σ. Βουλὴν τὰ ὁποῖα ἔκτοτε ἔλαβον ἀπὸ διάφορα χωρία ἔγγραφα, ἐν τῷ παρούσῃ μου δὲ ἐσωκλείω ἔγγραφον καὶ τῶν Κ. Κοντογεωργάκη, Καρασπόρου, Κωνστ. Ἀγιοβλασίτη καὶ Κώστα Κερπεσιώτη καὶ ἀντίγραφον ἑτέρου τοῦ Κ. Γκολφίνου Λουμπουστιάνου (τὸ πρωτότυπον αὐτοῦ ὁμοῦ μὲ τὸ τουρκικὸν ράϊ ἐστάλη κατ' εὐθείαν εἰς τὸν Ἀρχιστράτηγον παρὰ τοῦ ἀντιπροσώπου μου στρατηγοῦ Δ. Πλαπούτα), ἀπὸ τὰ ὁποῖα θεωρεῖ ἡ Βουλὴ ὅτι εἰ διαληφθέντες ἐνώθησαν μὲ τὰ ἐθνικὰ στρατεύματα καὶ ὅτι δὲν ἔμειναν εἰμὴ ὁ Νενέκος μὲ τοὺς μετ' αὐτοῦ.

... Μὲ ἀκόλουθόν μου ἐλπίζω νὰ λάβω τὴν εὐχαρίστησιν ν' ἀναφέρω πρὸς τὴν Βουλὴν ὅτι ἐλαμπρύνθη ὁ μεμελανωμένος ὁρίζων ἐκείνων τῶν μερῶν . . . ». («Ἡ Κολοκοτρώνη σ. 538).

Ὁ Μ. Οἰκονόμου πραγματευόμενος εἰς σελ 778 τὸ ἱστορικὸν τῶν διαπραγματεύσεων μετὰ τῶν εἰς τὸν Ἰμβραὴμ ὑποτεταγμένων ἀναφέρει τὰ ἑξῆς:

«Οἱ Νενέκος, Χαρμπίλας καὶ λοιποὶ Ζουμπατιῶται Σαγιᾶς καὶ ἄλλοι ὁπλαρχηγοὶ ἀφ' ἑνὸς στενοχωρηθέντες καὶ ἀφ' ἑτέρου ἀπὸ τὴν συνείδησιν ἐλεγχόμενοι καὶ αἰσχυνόμενοι εἶχον προτείνει διὰ τοῦ Ρούφου εἰς τὸν Κολοκοτρώνην κατὰ Ἰούλιον νὰ τοὺς συγχωρήσῃ καὶ ἅμα ἐλευθερώσειν οὗς εἶχον δεδεμένους εἰς τὸν Ἰμπραΐμην πρὸς πίστωσιν τῆς ὑποταγῆς των ὁμήρους, οὗς ἔλεον ἐπιστρέψει. Τότε τὴν 15 Ἰουλίου πέμψας ὁ Κολοκοτρώνης τὸν ὑπασπιστήν του τοῖς ἔδωκε ὅτ' αὐτοῦ ἐν λόγῳ τι μῆς ὑπόσχεσιν ὅτι θέλει τοὺς δεχθῆ καὶ συγχωρήσῃ ἐγνωμένους αὐτοῖς καὶ διὰ τὴν ἐδνικὴν συγγνώμην καὶ ἄφεσιν, ἀλλὰ νὰ πράξωσι τοῦτο ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν. Ἀλλ' ὁ Νενέκος ἔγραφεν εἰς τὸν Λόντον καὶ Ρούφον ὅτι ἡ τριήμερος προθεσμία δὲν ἤρκει διότι ἤθελε νὰ συνεννοηθῆ καὶ μὲ τοὺς συντρόφους του καὶ εἰ ρηθέντες Λόντος καὶ Ρούφος ἀνήγγειλαν τοῦτο εἰς τὸν Κολοκοτρώνην, ὅστις τοῖς ἀπήντησεν. «Δύο τρεῖς μῆνες παρῆλθον ἀφ' ἧς ὑπετάγησαν ἐξ ἀνάγκης πράξαντες τοῦτο καὶ εἶναι διὰ τοῦτο συγγνωστοί, ἀλλ' ἤρκευν πρὸς μεταμέλειαν οἱ αὐτοὶ μῆνες τῆς ἀνάγκης ἐκλιπούσης καὶ τοῦ φέβου ἀρθέντος εἰς τὸ νὰ ἀποδείξουν ὅτι εἶναι καὶ θέλουν νὰ εἶναι Ἕλληνες καὶ ἔμπρακτον τὴν μεταμέλειάν των ἤρκουν τρεῖς ἡμέραι, διότι δὲν χρειάζεται εἰμὴ θέλησις καὶ ἀπόφασις. Ἀλλὰ φαίνεται ὅτι ὁ Νενέκος καιρὸν ζητεῖ νὰ κερδίσῃ ἀόριστον μὴ ἔχων διάθεσιν πρὸς ἐπιστροφὴν ἀληθῆ καὶ νοστιμευόμενος εἰς τὰ χάδια τοῦ Ἰμπραΐμ, ἅς ὄψεται».

Οἱ λοιποὶ ὅμως ὑπήκουσαν καὶ ἐδέχθησαν προθύμως. Οἱ Πετσακίται ἐζήτησαν δι' ἀναφορᾶς των τὴν ἄφεσιν καὶ τοῖς ἐδόθη. Παρηκολούθησαν ὁ Χαρμπίλας, ὁ Σ. Μπεντιώτης, ὁ Γκολφίνος, Λουμπιστιάνος, ὁ Καρασπόρος, Κοντο—γεωργάκης, Κ. Ἀγιοβλασίτης, Κ. Γκερμπεσιώτης (περὶ τῶν ὁποίων ὡς ἀνωτέρω εἴδομεν ἀνέφερεν ὁ Κολοκοτρώνης εἰς τὴν Ἐθνικὴν Βουλὴν), ἄλλοι τε καὶ οἱ ὀπαδοί των. Καὶ τὰ χωρία Πετσάκοι, Τσετσεβά, Μαζαράκι, Κουνινά, Παρασκευή, Κακοχῶρι Βοστίτσα, Κυρίτσεβα, Γουμένιτσα καὶ λοιπά, ἐπέστρεψαν τάχιστα, πλὴν ὀλίγων σχέσιν ἔχόντων μὲ τὸν Νενέκον. Ὡς ἐπαγωγὸν δὲ πρὸς τοῦτο μέσον συνετέλεσαν αἱ φιλικαὶ σχέσεις καὶ γυναικίραι τῶν ὁπλαρχηγῶν καὶ μπουλουκτσίδων (διοικητῶν στρατιωτικῶν μονάδων) τῶν μερῶν ἐκείνων πρὸς τοὺς ἐν ἐκστρατείᾳ ὁπλαρχηγούς, ὅσοι καὶ ὁπουδήποτε συνηγωνίσαντο καὶ ἡ ἐμπιστοσύνη, ἣν εἶχον πρὸς τὸν Γενναῖον ὡς υἱόν τοῦ Γεν. Ἀρχηγοῦ Κολοκοτρώνη καὶ συναγωνιστὴν των. Ὥστε μέχρι τῶν τελευταίων τοῦ Αὐγούστου ἡμερῶν οὐ μόνον ἐπανῆλθον πάντες ἀλλὰ καὶ τὰ ὅπλα ἔστρεψαν κατὰ τοῦ Ἰμπραΐμ, ἑνωθέντες μὲ τὰ ἑλληνικὰ στρατεύματα, ὡς εἴρηται, πλὴν τοῦ Νενέκου, μεθ' οὗ ἦλθον ἔπειτα καὶ εἰς προσωπικὴν συνέντευξιν ὁ Πλαπούτας καὶ Γενναῖος παραγγελίᾳ τοῦ Κολοκοτρώνη καὶ προέτρεψαν αὐτὸν νὰ μὴ ἐπιμένῃ εἰς τὸ ἔνειδος τοῦτο τῆς ὑποταγῆς ἀδίκων τὸ ὄνομά του. τὴν παλληκαριάν του καὶ τὴν πατρίδα ἀλλὰ νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸν Γεν. Ἀρχηγὸν νὰ λάβῃ τὴν ἄφεσιν ὡς καὶ οἱ λοιποί . . . Ἀλλ' αὐτὸς ἡ συμβουλὴ τινὶ ἐπόμενος καὶ ἀναβάλλων τὴν ἐπιστροφὴν ἢ διστάζων ὡς πρωταίτιος καὶ λίαν βεβαρυμένην ἔχων τὴν συνείδησιν ἢ καὶ ἐνδοιάζων ἂν πράξῃ καὶ συμφέρει αὐτῷ νὰ ἐγκαταλίπῃ τὸν φίλον του γενόμενον Ἰμπραΐμην ἢ νὰ τὸν παρακολουθήσῃ πανταχοῦ καὶ ὅτε μὲν φαινόμενος ὅτι συγκατανεύει μεταμελόμενος, ὅτε δὲ πάλιν γνωσιμαχῶν καὶ ἀνανεύων, ἠρνήθη ἐπὶ τέλους».

Π. ΣΤΕΡΓΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

Μικρὰ νέα

Πρὸ τοῦ ναοῦ τῆς Ἁγίας Τριάδος θὰ δημιουργηθῇ μία νέα πλατεῖα.

—Οἱ ἀναλαβόντες τὴν προσπάθειαν αὐτὴν φιλοδοξοῦν, ἀφοῦ ἀπήλλαξαν τὸν χῶρον πρὸ τῆς ἐκκλησίας, ἀπὸ τὴν ἀνορθογραφίαν τῶν κτισμάτων, νὰ καταστήσουν τὴν νέαν πλατεῖαν μίαν ἀπὸ τὶς καλλίτερες τῆς πόλεως.

—Φυσικὰ εἰς τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ ἔργου ἴσως παραστῇ ἀνάγκη νὰ συνδράμουν πολλοί.

—Ὅλοι ὅμως θὰ προσφέρουν διὰ νὰ ἀξιοποιηθῇ ὁ χῶρος, ὡς ἄλλωστε πρέπει.

—Εἰς τὸ Δημοτικὸν ἐλπίζεται ὅτι θὰ ἔλθουν τὸν χειμῶνα καλοὶ θίασοι.

—Ἤδη ἀναφέρεται ὅτι θὰ παιχθῇ πολὺ ἰσόντομα εἰς τὸ Δημοτικὸν καὶ ἡ κωμωδία τοῦ Δημ. Ψαθᾶ «Ζητεῖται ψεύτης» ποὺ τόσην ἐπιτυχίαν ἐσημείωσεν εἰς τὴν πρωτεύουσαν καὶ σημειώνει τώρα εἰς τὴν Θεσσαλονίκην.

—Πάλι χάλασεν ἡ βρύση τοῦ μώλου.

—Κακοῦ γουστοῦ ἄνθρωποι δὲν ἀφίνουν τὴν βρύση εἰς ἡσυχίαν.

—Ἀλλὰ δὲν μποροῦσε κανεὶς νὰ ἁρπάξῃ ἀπὸ τὸ ὠτίον τοὺς δράστας, μικροὺς ἢ μεγάλους;

—Ἡ καιρικὴ μεταβολὴ τῶν τελευταίων ἡμερῶν εἶχε καὶ τὰ θύματά της.

—Τοὺς «συνεχωθέντας» δηλονότι, ὧν οὐκ ἔστι ἀριθμὸς.

—Ἐν τῷ μεταξὺ—ἀπίστευτον—γνωστότατοι γιὰ τοὺς ἠρωϊσμοὺς των συμπολῖται, ἐξακολουθοῦν ἀκόμη νὰ παίρνουν τὸ μπάνιο τους εἰς τὴν θάλασσαν.

—Ὁ ὑπέργυρος τῆς παρέας ἀναδεικνύεται συστηματικῶς ρέκορδμαν εἰς τὰ μακροβούτια.

—Καὶ χαίρει ἄκρας ὑγείας.

—Ἐνῷ πάμπολλοι τὸν θεῶνται τουρτουρίζοντες . . .

—Ὁ ἀρχαῖος τάφος ποὺ ἔχει ἐγκαταλειφθῆ εἰς τὸν περιφραγμένον χῶρον πρὸ τῆς εἰσόδου τοῦ φρουρίου δὲν θὰ μποροῦσε νὰ μεταφερθῇ ἐκεῖθεν;

—Δὲν συμβάλλει καθόλου εἰς τὴν καλαισθησίαν τοῦ χώρου.

—Γιὰ τὴν ὁποίαν, ὁμολογουμένως, τόσες προσπάθειες ἔγιναν καὶ γίνονται.

Κάτι ποὺ δὲν σκεφθήκατε

Η ΑΡΙΘΜΗΣΙΣ ΜΕΧΡΙ ΤΟ ΕΝΑ ΔΙΣΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΟΝ

Ἡ ἀρίθμησις ἀπὸ τὸ 1 μέχρι τοῦ 1.000.000.000 ἐκ πρώτης ὄψεως φαίνεται πολὺ εὔκολον πρᾶγμα. Ἀπὸ τὴν κατοχήν μάλιστα εἴχομεν συνηθίσει καὶ μὲ τὰ δισεκατομμύρια καὶ μὲ τὰ τρισεκατομμύρια ἀκόμη. Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν δὲν εἴμεθα εἰς θέσιν ἀμέσως νὰ ἐννοήσωμεν πόσον τεράστιος ἀριθμὸς εἶναι τὸ δισεκατομμύριον. Τὸ κατωτέρω παράδειγμα θὰ μᾶς τὸ δείξῃ καθαρά: Ἂς ὑποθέσωμεν ὅτι μετρῶμεν προφέροντες ἕνα ἀριθμὸν κάθε ἕνα δευτερόλεπτον. Διὰ νὰ φθάσωμεν εἰς τὸ ἕνα δισεκατομμύριον πρέπει νὰ περάσουν ἕνα δισεκατομμύριον δευτερόλεπτα. Πόσος χρόνος ὅμως εἶναι τὸ ἕνα δισεκατομμύριον δευτερόλεπτα; Ἕνας πρόχειρος ὑπολογισμός μᾶς λέγει ὅτι τὸ ἔτος ἔχει 31.536.000 δευτερόλεπτα καὶ συνεπῶς εἰς τὸ ἓν δισεκατομμύριον δευτερόλεπτων ἀντιστοιχοῦν 31 χρόνια, 8 μῆνες, 7 ἡμέραι καὶ 12 ὧραι! Διὰ νὰ μετρήσωμεν λοιπὸν ἀπὸ τὸ 1 μέχρι τὸ 1 000.000 πρέπει νὰ καταναλώσωμεν σχεδὸν 32 χρόνια χωρὶς νὰ κάμωμεν τίποτε ἄλλο ἀπὸ τὸ νὰ μετρᾶμε νύχτα καὶ ἡμέραν! Διὰ νὰ μετρήσωμεν δὲ ἕως τὸ 1 τρισεκατομμύριον χρειαζόμεθα περίπου 32.000 χρόνια.

ΙΑΤΡΟΙ

Ὁ ὀδοντίατρος κ. ΗΛΙΑΣ Β. ΓΖΟΛΑΣ δέχεται καθ' ἑκάστην καὶ τὰς συνήθεις ὥρας, Ἑρμοῦ—Καραϊσκάκη 108.

Ὁ Ἰατρὸς μικροβιολόγος κ. ΗΛΙΑΣ ΑΡΧΟΝΤΗΣ δέχεται εἰς τὸ ἐργαστήριόν του Καγαλάρη 126.

Ὁ Ἰατρὸς ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ εἰδικὸς φυματιολόγος δέχεται καθ' ἑκάστην 4—8 ἐν τῷ Ἰατρείῳ του ὁδὸς Ἀθανασίου Διάκου ἀριθ. 30 ὡς καὶ ἐπὶ συνεννοήσει ἀριθ τηλ. 35-58 ΑΚΤΙΝΕΣ Χ.

Μικροβιολογικὸν Ἐργαστήριον ΑΡΤΕΜΙΟΥ ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΥ Ἰατροῦ Μικροβιολόγου ὁδὸς Ἁγ. Νικολάου 47, τηλ. 26—80.

ΕΛΛΗ ΘΕΟΔΩΡΙΔΟΥ χειρουργὸς Ὀδοντίατρος. Δέχεται καθ' ἑκάστην, Φωκαίας 21, ἀριθ. τηλ. 39—21

Ὁ Ἰατρὸς ΓΕΩΡΓ. ΜΠΙΜΠΗΣ Παντανάσσης 48 τηλ. 22—58

Ὁ Ἰατρὸς κ. ΤΑΚΗΣ Α. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ ἐγκατασταθεὶς ἐν Πάτραις δέχεται εἰς τὸ Ἰατρεῖον του ὁδὸς Μαιζανίου 2 (Ἐναντι Πυροσβεστείου) τηλέφ. 39—30.

ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΙΚΑ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ ΚΩΝ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ Ἰατροῦ—Εἰδικοῦ Ἀκτινολόγου. Πλατεῖα Γεωργίου Α'—Κορίνθου. Τηλ. 32—72

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΑΡΑΧΑΛΙΟΣ Ἰατρὸς, εἰδικὸς παθολόγος, πνευμονικὰ, στηθικὰ νοσήματα. Δέχεται εἰς τὸ Ἰατρεῖον του Ἁγίου Νικολάου 60 Τηλέφ. 21-81.

Εὑρέθη ὁ τρόπος ποὺ πολὺ φθηνὰ μεταφέρεται τὸ

ΝΕΡΟ

Ποὺ εἶναι στὸ ΚΤΗΜΑ τὸ Χρυσάφη
» » στὸ ΔΗΜΟ ἡ Ὑγεία
» » στὴν ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ἡ Ζωὴ καὶ ἐργασία

Θὰ εὕρητε μεγάλας ποσότητας ὅλων τῶν διαμέτρων καὶ διὰ κάθε χρῆσιν τσιμεντοσωλῆνας.

Γ. ΠΑΝΤΕΛΗΣ

ΚΟΡΙΝΘΟΥ 22 — ΠΑΤΡΑΣ

ΙΑΤΡΟΣ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΑΡΑΧΑΛΙΟΣ

Ἀριστοῦχος Ἰατρικῆς Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν
Ἐκπαιδευθεὶς εἰς πανεπιστήμιον Μονάχου Διατροφίας

Οἱ πτωχοὶ καὶ οἱ ἀσφαλισμένοι τοῦ ΙΚΑ Πατρῶν ἑκάστην Δευτέραν 3—5 Δωρεάν

Ἰατρεῖον Ἁγ. Νικολάου 60 Τηλέφ. 21 — 81

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΚΟΠΤΙΚΗ — ΡΑΠΤΙΚΗ

ΚΟΝΟΜΟΔΗ

Διπλώματα Παρισίων — Μέθοδος CARETTE — Κοπτικὴ Δωρεὰν

Ἀναλαμβάνομεν ἐνδύματα πρὸς 50.000, Παλτὰ 100.000

«ΚΟΝΟΜΟΔΗ»
ΚΑΝΑΚΑΡΗ καὶ ΑΡΑΤΟΥ (γωνία)

ΘΑΛΑΣΣΙΑΙ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΙ

ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ ΚΑΒΟΥΝΙΔΟΥ Α.Ε.

Τὸ γνωστὸν θαλαμηγὸν

«ΓΛΑΡΟΣ»

Ἀναχωρεῖ αὔριον ΤΡΙΤΗΝ 2.30 πρωϊνὴν διὰ Ἰθάκην, Σάμην, Ἁγ. Εὐφημίαν, Φισκάρδον, Βασιλικὴν, Νυδρί, Λευκάδα, Πρέβεζαν,

ΤΕΤΑΡΤΗΝ 9ην ἑσπερινὴν διὰ Πειραιᾶ.
ΣΒΒΑΤΟΝ 9ην ἑσπερινὴν διὰ Πειραιᾶ.

Πρακτορεῖον Ἰ. ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ
Πλατεῖα Τριῶν Συμμάχων 5 — Τηλ. 32—35

ΝΕΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ ΠΕΤΡΟΥ Γ. ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΥ

Δ/Π "Γ. ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΣ,,

(Κολοκοτρώνης)

Σήμερον ΑΥΤΕΡΑΝ μεσονύκτιον διὰ Πειραιᾶ κατ' εὐθεῖαν Κάλυμνον, Λέρον, Κῶ, Ρόδον, Σύρον, Τῆνον, Μύκονον, Ἁγ. Κήρυκον, Βαθύ, Καρλόβασι.

Ναυτικὸν Πρακτορεῖον Π. ΠΥΛΑΡΙΝΟΣ
Ὀθωνος—Ἀμαλίας 44 Τηλέφωνον. 33—80

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ

ΚΟΙΝΟΠΡΑΞΙΑ ΦΟΡΤΗΓΩΝ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ

ΣΩΤΗΡ. ΚΟΡΦΙΑΤΗ — Π. ΠΑΠΟΥΛΙΑ

ΑΓΙΟΥ ΑΝΔΡΕΟΥ 141 — Τηλέφωνον 34—01 — ΠΑΤΡΑΙ

Ἐκτελοῦμεν πάσης φύσεως μεταφορὰς πρὸς ὅλας τὰς κατευθύνσεις ὑπὸ τοὺς καλλιτέρους ὅρους τιμῶν καὶ ἐξυπηρετήσεως. Εἰδικώτερον ἐγκαινιάσαμεν καθημερινὰς ἀναχωρήσεις αὐτοκινήτων (τύπος ταχυδρομείου) ἐκ Πατρῶν διὰ Πύργον καὶ τάνάπαλιν. Παραλαβαὶ ἐμπορευμάτων, μικροδεμάτων, παραγγελιῶν κλπ. διὰ Πύργον καὶ δι' ὅλους τοὺς ἐνδιαμέσους σταθμούς, εἰς τοὺς ὁποίους πρὸς καλλιτέραν ἐξυπηρέτησιν τῶν πελατῶν μας ἱδρύσαμεν τὰ κάτωθι ἀντιπροσωπευτικά μας γραφεῖα:

ΣΑΓΕΪΚΑ	Ζερδιεβᾶς Γεώργιος, Πρατήριον Βενζίνης
ΛΑΠΠΑ	Μανιάτης Ἀχιλλεὺς
ΝΕΑ ΜΑΝΩΛΑΣ	Κοκλώνης Ἀντων. Καφενεῖον Καρουσιώτη
ΒΑΡΔΑ	Κοκλώνης Τέλης. Κατάστημα, Τηλέφ. 4
ΚΟΥΡΤΕΣΙ	Κοπώνης Δημήτριος
ΛΕΧΑΙΝΑ	Πετρόπουλος Κ., Καφενεῖον, Τηλ. 6
ΑΝΔΡΑΒΙΔΑ	Ἀβραμόπουλος Κωνστ., Καφενεῖον
ΓΑΣΤΟΥΝΗ	Πανάγαρης Θεόδ., Ἐστιατόριον, Τηλ. 17
ΣΑΒΑΛΙΑ	Σιγαλὸς Διον., Καφενεῖον
ΑΜΑΛΙΑΔΑ	Στεργιόπουλος Τζ. Πρακτορ. ΚΤΕΛ τηλ 48
ΠΥΡΓΟΣ	Χαρίτος Ἰω. Πλατεῖα Ἐρνέστου, Τηλ 3 54

ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΙΣ—ΤΑΧΥΤΗΣ—ΑΣΦΑΛΕΙΑ

ΑΥΡΙΟΝ ΤΡΙΤΗΝ ΛΗΓΕΙ

Ἡ προθεσμία ἀνανεώσεως

ΤΟΥ

ΕΘΝΙΚΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ

Πρῶτος ἀριθμὸς	500.000.000
Δεύτερος ἀριθμὸς	300.000.000
Τρίτος ἀριθμὸς	200.000.000

ΔΩΡΟΝ 1.000.000.000

ΑΝΑΝΕΩΣΑΤΕ ΤΑ ΓΡΑΜΜΑΤΙΑ ΣΑΣ

ΠΑΤΡΑΪΚΟΝ ΩΔΕΙΟΝ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΕΘΝΙΚΟΥ ΩΔΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

Ἀνεγνωρισμένον δυνάμει Νομοθετικοῦ διατάγματος 176 καὶ 297.

Καλλιτεχνικὸς Διευθυντὴς: Μ. ΚΑΛΟΜΟΙΡΗΣ

Διδάσκουν εἰς τὴν σχολὴν τοῦ Πιάνου ἡ Δνὶς Μ. Κορνηλάκη καὶ ἡ κ. Μ. Δαγωγιάννη. Εἰς τὴν Σχολὴν Βιολιοῦ ὁ κ. Μ. Ράϊνελ καὶ Α. Καϊμάκης. Εἰς τὴν σχολὴν Ρυθμικῆς—Γυμναστικῆς καὶ Κλασσικῶν χορῶν κ. Μ. Ριζικάρη—Γκρέσσο. Εἰς τὴν Σχολὴν Ἀνωτέρων Θεωρητικῶν Β. Χωζοπούλου, Θεωρητικῶν Ε. Ντρέκης. Εἰς τὴν Σχολὴν Ἀκόρντεων Κ. Σκαναβῆς.

Ἐγγραφαὶ καθ' ἑκάστην 10 π. μ. —1 καὶ 4—9 μ.μ. Πλατεῖα Ἁγίου Γεωργίου (Γερμανοῦ 18).

Μεγάλαι εὐκολίαι πληρωμῆς

Ε. Κ. ΔΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Μαιζῶνος 89 α' — Τηλ. 33—72 — Πάτραι

ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ ΑΙΓΑΙΟΥ ΑΔΕΛΦΩΝ Σ. ΤΥΠΑΛΔΟΥ Α.Ε.

Τὸ ὑπερπολυτελὲς ὑπερωκεάνειον

«ΑΓΓΕΛΙΚΑ»

Αὔριον ΤΡΙΤΗΝ μεσονύκτιον Ἰθάκην, Σάμην, Κέρκυραν, Βρίνδησιον.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ 10 μ.μ. Πειραιᾶ, Χανιὰ, Ρέθυμνον, Ἡράκλειον, Ρόδον.

Πρακτορεῖον ΙΩΑΝ. ΙΓΓΛΕΣΗ
Τηλέφωνον 21—51

ΕΥΚΑΙΡΙΑ: Πωλεῖται ἀγρόκτημα εἰς Μεντελόβλι, ἐκ δέκα στρεμμάτων. Τρία στρέμματα ἀμπέλι καὶ ἑπτὰ στρέμματα ἐλληὲς καὶ ἀμυγδαλὲς. Τιμὴ μεγάλης εὐκαιρίας. Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν 10—1 καὶ 5—8 μ.μ.

ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ

ΘΙΑΣΟΣ

ΜΑΡΙΚΑΣ ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ

Διευθυντὴς

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΥΡΑΤ

ΕΝΑΡΞΙΣ

ΑΥΡΙΟΝ

ὥρα 10 μ. μ.

μὲ τὴν ἐπερίφημη κωμωδία —τοῦ—

ΔΗΜ. ΨΑΘΑ

ΖΗΤΕΙΤΑΙ ΨΕΥΤΗΣ

—Μὲ τὸν—

μοναδικὸν μας κωμικὸν

ΝΤΙΝΟΝ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΝ

Συμμετέχουν

Παντελῆς Ζερβὲς
Βούλα Ζουμπουλάκη
Ἐρρίκος Κονταρίνης
Πόπη Μάγγουλα
Ζωὴ Φυτεσση
Κ. Λ. Π.

ΤΙΜΑΙ:

Α' Θέσις	10.000
Β' »	5.000

Ἐξασφαλίσατε θέσεις εἰς τὸ ταμεῖον τηλ. 21—11.

ΜΟΥΣΑΜΑΔΕΣ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ

Παρελήφθησαν καὶ πωλοῦνται εἰς τιμὰς συγκαταβατικὰς εἰς τὸ χρωματοπωλεῖον

ΚΩΝΣΤ. Β. ΜΑΚΩΛΑΚΟΥ

Ἑρμοῦ 24—τηλ. 23—06

ΠΩΣ ΕΝΑ ΧΩΡΙΑΤΟΠΑΙΔΟ ΤΗΣ ΤΡΙΤΑΙΑΣ ΕΓΙΝΕ ΑΡΧΙΜΗΧΑΝΙΚΟΣ ΥΠΟΒΡΥΧΙΩΝ

Εἶχεν ὑπάγει δύο καλάμια ὁ ἥλιος ψηλὰ ὅταν ἐξύπνησεν ὁ Τάσος, ὅστις σὰν μία γίδα ποὺ ὅταν σηκώνεται ἀπὸ τὸ χῶμα, τινάζεται διὰ νὰ ρίψῃ τὰ χώματα ἀπὸ ἐπάνω της, ἔτσι καὶ αὐτὸς ἅμα ἐσηκώθηκε ἐπάνω, ἐτινάχθηκε ἵνα πετάξῃ τὰ μερμήγκια καὶ τὰ χώματα ἀπὸ ἐπάνω του καὶ ὅρασκελίσας τὸν φράκτην ἐξῆλθεν εἰς τὴν ὁδὸν Ἁγίου Ἀλεξίου, κάτω πρὸς τὴν σιδηροδρομικὴν γραμμὴν, τὴν ὁποίαν ἠκολούθησε καὶ ἔφθασεν εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Μώλου, ὅπου τοῦ ἔκαμε μεγάλην ἐντύπωσιν, νὰ βλέπῃ ἕνα δρόμο νὰ μπαίνῃ μέσα εἰς τὴν θάλασσαν. Καὶ σὰν εἶδε καὶ ἄλλους ἀνθρώπους νὰ περιπατοῦν ἐπάνω εἰς αὐτὸν τὸν δρόμον ἐπροχώρησε καὶ αὐτὸς εἰς τὸν μῶλον.

Ἐκείνην τὴν ἐποχὴν, εἰς τὴν μεσημβρινὴν πλευρὰν τοῦ μώλου διεῆρχον ὀγκόλιθοι, οἵτινες ἐσχημάτιζον τρύπας μὲ θάλασσα καὶ ἐπήγαινον τὰ παιδιὰ καὶ ἔπιαναν ἀχινάδες.

Ἐκεῖ ἔπηγε καὶ ὁ Τάσος. Καὶ πηδῶντας ἀπὸ πέτρα σὲ πέτρα ἔφθασε κάτωθι τῆς ἐξέδρας. Εἰς τὴν ἄκρην δὲ τῆς ἐξέδρας, ἐκάθηντο δύο ἄνθρωποι, ὁ γέρο Φώτης, τροφοδότης Ἀγγλικῶν ἀτμοπλοίων, μὲ ἕναν ροδοκόκκινον Ἄγγλον καπετάνιον καὶ ἐνῷ συνωμιλοῦσαν ἔκαμεν ὁ καπετάνιος νὰ πιάσῃ τὸ καπέλλο του, διὰ νὰ μὴ τὸ πάρῃ ὁ ἀέρας καὶ ἐκτύπησε τὸ τσιμποῦκι του, τὸ ὁποῖον ἦτο κειμήλιον, φτιασμένο ἀπὸ μαγκανὶ καὶ ἤλεκτρον καὶ τὸ ἐπέταξε εἰς τὴν θάλασσαν, μέσα εἰς μίαν μεγάλην τρύπα τῶν ὀχολίθων.

Ὁ Τάσος ἔνιωσε παραπλεύρως καὶ βλέπων τὸ τσιμποῦκι νὰ πέφτῃ, ἐβούτηξεν ἀμέσως εἰς τὸ νερὸ, μαθημένος δὲ ἀπὸ τὰ λιμνοπόταμα τοῦ χωριοῦ του, τὸ ἔπιασε καὶ ἀφοῦ ἐστάθη ὀλίγον νὰ στραγγίσουν τὰ νερὰ ἀπὸ τὰ ροῦχα του, ἀνέβηκε εἰς τὴν ἐξέδραν καὶ μὲ ἕνα εὐγενὲς χαμόγελον προσέφερεν εἰς τὸν καπετάνιον τὸ τσιμποῦκι του.

Ἐχάρη πολὺ ὁ καπετάνιος καὶ βλέπων τὴν ἀθλίαν κατάστασιν τοῦ παιδιοῦ, ἐβγαλεν ἀπὸ τὴν τσέπην του ὅσα μεταλλικὰ λεπτὰ εἶχεν, ἤτοι, Ἀγγλικὰ σελλίνια, Γαλλικὰ φράγκα καὶ Ἑλληνικὲς δραχμὲς καὶ τὰ προσέφερεν εἰς τὸν Τάσον. Ἀλλὰ ὁ Τάσος δὲν ἐπήκουσε τὸ χέρι του νὰ τὰ πάρῃ.

Γιατί παιδί μου δὲν πέρνεις τὰ λεπτὰ ποὺ σοῦ δίνει ὁ καπετάνιος; τοῦ λέγει ὁ γέρο—Φώτης. Μὰ τί ἔκαμα ποὺ μοῦ δίνει τόσα λεπτά; ἐπειδὴ ἐβούτηξα στὸ νερὸ; καλοκαίρι εἶναι καὶ σὲ λίγο θὰ στεγνώσω.

Ὅταν ὁ γέρο—Φώτης, ὁ ἀγαθὸς καὶ σεβάσμιος γέρων μὲ τὴν λευκὴν γενειάδα του, εἶπεν αὐτὰ εἰς τὸν καπετάνιον, τοῦ ἔκαμεν ἐντύπωσιν ἡ ἀφιλοχρηματία τοῦ παιδιοῦ αὐτοῦ καὶ ἐκύτταξε τὸν Τάσον εἰς τὸ πρόσωπον. Κοσμογυρισμένος ὁ καπετάνιος, φυσιογνωμιστής, ἀμέσως διέκρινε ὅτι τὸ παιδὶ ποὺ ἦτο ἐμπρός του, δὲν ἦτο ἀπὸ τὰ κοινὰ παιδιά, ἦτο μία ἀνωτ